

[Knud Kristensen.]

Hjemmemarkedet, ja, saa er dette jo en Animering til at udvide og fremskynde Hjemmemarked-Produktionen, som er valutaforbrugende, og samtidig hemmes og vanskeliggøres Udviklingen af de Erhverv, som er valutaskabende. Gennem denne Politik hemmer man altsaa Udbudet, Tilførselen af Valuta og fremmer Efterspørgselen efter Valuta, og det gør selvfølgelig Stillingen svag.

Der er ingen Tvivl om, at hvis man samtidig med at føre denne Politik havde givet fri Handel med Valuta, vilde Stillingen have været værre, med andre Ord: denne Politik har kun været mulig ved, at man har suspenderet Handelen med Valuta, hvad der efter mit Skøn er ganske enestaaende i Verden inden for de Lande, som ikke er under Diktatur. Man paavirker Valutastillingen ved forskellige økonomiske Foranstaltninger, men da det i Handelen med Valuta jo er Tilbud og Efterspørgsel, som bestemmer Prisen, og som tvinger til at føre en fornuftig økonomisk Politik ogsaa i valutamæssig Henseende, saa har man suspenderet den frie Valutahandel, idet Forholdet jo er dette, at der slet ingen Handel er. Man eksproprierer Valutaen til en bestemt, af Regeringen og Nationalbanken fastlagt Kurs, og man udleverer den til samme Kurs uden nogen Forbindelse med Tilbud og Efterspørgsel og uden nogen som helst Fastsættelse af Prisen under Hensyntagen til de økonomiske Vilkaar, der er gældende i Landet.

Men denne Begrænsning af de eksporterende Erhvervs Vilkaar faar jo Virkninger i Nutiden og i Fremtiden. Naar vi ikke i Dag er i Stand til at udvide vor Eksport til de to Lande, som er vore Hovedaftagere, tror jeg ikke, det er uden Forbindelse med hele den Politik, der er ført tidligere. Jeg tror endogsaa, Ministeren vil indrømme, at der er en meget nøje Forbindelse mellem det Niveau, man har holdt vor Eksport nede paa før Krigstiden, og det, man nu er i Stand til at naa op paa. Men det vil jo sige, at denne Politik ikke blot giver sig Udslag i det, der er passeret i den Tid, der nu er gaaet, men ogsaa vil virke valutamæssigt svækkende i den Tid, der kommer, og derfor er det en af de vigtigste Opgaver for en Regering, der ved sin Politik vil holde Valutaen i Orden, at man fører en ligelig Politik over for de valutaskabende og de valutaforbrugende Erhverv, saaledes at der kan blive Balance mellem Tilbud og Efterspørgsel og en naturlig og stabil Kurs deri-

gennem kan holdes og Valutaen slaa til over for den Efterspørgsel, der er.

Nu er der her foreslaaet en Forlængelse af den gældende Valutalov, og der er foretaget Overførelse af Varer fra fri til bunden Liste under Hensyn til den valutamæssige Stilling. Jeg vil gerne her gøre en Bemærkning om en Kritik, som tidligere er kommet til Orde over for de Ændringsforslag, vi har stillet ved de forskellige Lejligheder, hvor Valutaloven har været til Behandling. Vi har stillet Forslag om, at det Hensyn, der paa de daværende Tidspunkter skulde tages, var det handelspolitiske, og heroverfor har man baade fra Regeringens og fra konservativ Side sagt, at alle vore Vareindkøb havde handelspolitisk Interesse, derfor vilde et saadant Forslags Gennemførelse betyde, at alle Varer her i Landet kom paa den bundne Liste. Jeg gør opmærksom paa, at nu har vi levet en Tid under en Valutalov, hvor der vel har været Varer til op imod en 500 Mill. Kr. paa Friliste, uden at det i væsentlig Grad har berørt den handelspolitiske Side. Nu siger man, at af valutamæssige Grunde skal de Varer igen føres over paa den bundne Liste. Men dette betyder jo, at den Kritik, man tidligere har fremsat mod vort Forslag, ikke kan opretholdes, idet man altsaa selv erkender, at disse 500 Mill. Kr. har ingen væsentlig handelspolitisk Interesse, men har overvejende valutarisk og beskæftigelsesmæssig Interesse. Jeg konstaterer blot, at den Forskrækkelse, man tidligere vilde oparbejde i Befolkningen mod vort Forslag paa Grundlag af disse Paastande, har man selv ryddet til Side ved at føre disse Varer fra bunden Liste over paa fri Liste og tilbage igen.

For øvrigt var det ikke den eneste Frigivelse, vort Forslag gik ud paa at indføre; det var en Frigivelse til Bunds med Hensyn til, hvem der skal indføres fra vore Kundelands, hvornaar Varerne skal indføres, og i hvilke Kvantiteter de skal indføres. Vort Forslag kunde have sikret en langt mere gennemgribende Frihed.

Det er jo klart, at en Rationering iværksat gennem Valutaen automatisk fører til en Prisstigning, ogsaa ud over den Prisstigning, som Verdenskonjunkturerne foraaarsager. Det tror jeg, alle, der hører Udtalelser af Handelsfolk og navnlig Handelsfolk, som ikke har Interesse i at faa Priserne højest muligt op, vil erkende. Der sker ikke alene en naturlig Prisstigning, der sker ogsaa en kunstig Prisstigning som Følge af disse Overførelser til bunden Liste, men en